

LEGE nr. 78 din 8 mai 2000

pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 219 din 18 mai 2000

Data intrării în vigoare 18-05-2000

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

- a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;
- b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;
- c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;
- d) care acorda asistența specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența;
- e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acorda asistența specializată, în măsura în care participa la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de banca, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;
- f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;
- g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

Capitolul 2

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

Articolul 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Articolul 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de [Legea nr. 115/1996](#) privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile [Legii nr. 115/1996](#).

Articolul 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile [Legii nr. 115/1996](#) referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

Capitolul 3 Infrațiuni

Secțiunea 1

Categorii de infracțiuni

Articolul 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni de corupție infracțiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, în funcție de calitatea persoanelor care savarsesc sau față de care se savarsesc faptele ori în raport cu sectoarele de activitate unde acestea se comit.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție infracțiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor menționate la art. 17, care sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu cele asimilate acestora.

Secțiunea a 2-a

Infracțiuni de corupție

Articolul 6

Infracțiunile de luare de mită - prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită - prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.

Articolul 7

(1) Fapta de luare de mită, prevăzută la art. 254 din Codul penal, dacă a fost săvârșită de o persoană care, potrivit legii, are atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 254 alin. 2 din Codul penal privind săvârșirea infracțiunii de către un funcționar cu atribuții de control.

(2) Fapta de dare de mită săvârșită față de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) sau față de un funcționar cu atribuții de control se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 255 din Codul penal, al carei maxim se majorează cu 2 ani.

(3) Infracțiunile de primire de foloase necuvenite și trafic de influență, dacă au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 256 din Codul penal, respectiv la art. 257 din Codul penal, al carei maxim se majorează cu 2 ani.

Articolul 8

Prevederile art. 254-257 din Codul penal se aplică și managerilor, directorilor, administratorilor și cenzorilor societăților comerciale, companiilor și societăților naționale, ai regiilor autonome și ai oricăror alți agenți economici.

Articolul 9

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta secțiune, dacă sunt săvârșite în interesul unei organizații, asociații sau grupări criminale ori al unuia dintre membrii acesteia sau pentru a influența negocierile tranzacțiilor comerciale internaționale ori schimburile sau investițiile internaționale, maximul pedepsei prevăzute de lege pentru aceste infracțiuni se majorează cu 5 ani.

Secțiunea a 3-a

Infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție

Articolul 10

Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând agenților economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare sau cu ocazia unei tranzacții comerciale, ori a bunurilor aparținând autorităților publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare sau de gestionare;

b) acordarea de credite sau de subvenții cu încălcarea legii sau a normelor de creditare, neurmarirea, conform legii sau normelor de creditare, a destinațiilor contractate ale creditelor sau subvențiilor ori neurmarirea creditelor restante;

c) utilizarea creditelor sau a subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate.

Articolul 11

(1) Fapta persoanei care, în virtutea funcției, a atribuției ori a însărcinării primite, are sarcina de a supraveghea, de a controla sau de a lichida un agent economic privat, de a îndeplini pentru acesta vreo însărcinare, de a

intermedia sau de a înlesni efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare de către agentul economic privat ori de a participa cu capital la un asemenea agent economic, dacă fapta este de natura a-i aduce direct sau indirect foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea funcției, atributiei ori însărcinării, aceasta se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Articolul 12

Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

- a)** efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atributia sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atributiei sau însărcinării sale;
- b)** folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Articolul 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație și care folosește influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Articolul 14

Dacă faptele prevăzute la art. 12 și 13 sunt săvârșite în condițiile art. 9, maximul pedepsei prevăzute de lege se majorează cu 3 ani.

Articolul 15

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

Articolul 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

Secțiunea a 4-a

Infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție

Articolul 17

În înțelesul prezentei legi, următoarele infracțiuni sunt în legătură directă cu infracțiunile de corupție sau cu infracțiunile asimilate acestora, prevăzute la art. 10-13:

- a)** tăinuirea bunurilor provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a, precum și favorizarea persoanelor care au comis o astfel de infracțiune;
- b)** asocierea în vederea săvârșirii unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau la lit. a) din prezentul articol;
- c)** falsul și uzul de fals săvârșite în scopul de a ascunde comiterea uneia dintre infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșite în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;
- d)** abuzul în serviciu contra intereselor publice, săvârșit în realizarea scopului urmărit printr-o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;
- e)** infracțiunile de spulare a banilor, prevăzute în [Legea nr. 21/1999](#) pentru prevenirea și sancționarea spalarii banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;
- f)** contrabanda cu bunuri provenite din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a sau săvârșită în realizarea scopului urmărit printr-o asemenea infracțiune;
- g)** infracțiunile prevăzute în [Legea nr. 87/1994](#) pentru combaterea evaziunii fiscale, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;
- h)** infracțiunea de bancrută frauduloasă și celelalte infracțiuni prevăzute în [Legea nr. 31/1990](#) privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în legătură cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;
- i)** traficul de stupefiante, nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, traficul de persoane în scopul practicării prostituției, săvârșite în legătură cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a.

Articolul 18

(1) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. a)-d) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al carei maxim se majorează cu 2 ani.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spalării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani.

(3) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. f) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, al căror maxim se majorează, în cazul contrabandei simple, cu 3 ani, iar în cazul contrabandei calificate, cu 5 ani.

(4) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(5) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. h) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 31/1990, republicată, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(6) Infracțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) se sancționează, după caz, cu pedepsele prevăzute la art. 312, 279 sau 329 din Codul penal.

Secțiunea a 5-a

Dispoziții comune

Articolul 19

În cazul săvârșirii infracțiunilor la care se referă prezentul capitol, banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a rasplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Articolul 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie.

Capitolul 4

Dispoziții procedurale

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 21

(1) Infracțiunile prevăzute de prezenta lege ca infracțiuni de corupție sau ca infracțiuni asimilate acestora ori ca infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, dacă sunt flagrante, se urmăresc și se judecă potrivit dispozițiilor art. 465 și art. 467-479 din Codul de procedură penală.

(2) Dacă infracțiunile prevăzute la alin. (1) nu sunt flagrante, urmărirea penală și judecata se efectuează potrivit procedurii de drept comun.

Articolul 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în secțiunea a 2-a din cap. III, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

Secțiunea a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

Articolul 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii ca s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

Articolul 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

Articolul 25

(1) Îndeplinirea cu buna-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînceperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) Sesizările anonime nu pot fi luate în considerare.

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiuni și se pedepsesc potrivit art. 262 din Codul penal.

Articolul 26

Secretul bancar și cel profesional nu sunt opozabile organelor de urmărire penală, instanțelor de judecată sau Curții de Conturi.

Articolul 27

(1) Când sunt indicii temeinice cu privire la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege, în scopul strangerii de probe sau al identificării făptuitorului, procurorul poate să dispună pentru o durată de cel mult 30 de zile:

a) punerea sub supraveghere a conturilor bancare și a conturilor asimilate acestora;

b) punerea sub supraveghere sau sub ascultare a liniilor telefonice;

c) accesul la sisteme informationale;

d) comunicarea de acte autentice sau sub semnatura privată de documente bancare, financiare ori contabile.

(2) Pentru motive temeinice măsurile pot fi prelungite de procuror prin ordonanță motivată, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

(3) În cursul judecății instanța poate dispune prelungirea acestor măsuri prin încheiere motivată.

Articolul 28

(1) Se instituie, prin prezenta lege, Secția de combatere a corupției și criminalității organizate, care funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ca structură specializată în acest domeniu la nivel național.

(2) Se instituie, de asemenea, prin prezenta lege servicii de combatere a corupției și criminalității organizate în cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel și birouri de combatere a corupției și criminalității organizate în cadrul parchetelor de pe lângă tribunale, ca structuri teritoriale specializate în acest domeniu. Activitatea acestor servicii și birouri este coordonată și controlată de Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(3) Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și serviciile și birourile prevăzute la alin. (2) efectuează, potrivit Codului de procedura penală și altor legi speciale, urmărirea penală privind infracțiunile de corupție prevăzute în prezenta lege, precum și infracțiunile săvârșite în condițiile crimei organizate. De asemenea, secția conduce și controlează activitățile procesuale efectuate de organele poliției și de alte organe implicate în descoperirea și urmărirea penală a acestor infracțiuni, supraveghind ca actele îndeplinite de aceste organe să fie efectuate cu respectarea dispozițiilor legale.

(4) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție și a infracțiunilor asimilate acestora, prevăzute în prezenta lege, la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, organele care au competente legale în descoperirea și urmărirea acestor infracțiuni vor delega, timp de un an, numărul necesar de persoane specializate în acest domeniu, pentru a îndeplini, sub directă conducere, supravegherea și controlul nemijlocit al procurorilor din Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, actele procesuale conferite de lege.

(5) Pentru clarificarea unor probleme tehnice de specialitate pot funcționa, în condițiile alin. (4), pe lângă Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, specialiști în domeniul financiar, bancar, vamal sau din alte asemenea domenii.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul structurilor specializate în domeniul corupției și criminalității organizate, care funcționează la nivel teritorial.

(7) Secția de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, precum și structurile corespunzătoare teritoriale vor efectua și operațiuni de centralizare, analizare și valorificare a datelor și informațiilor deținute de ele sau primite de la celelalte organisme implicate în lupta împotriva corupției și criminalității organizate, constituindu-se în felul acesta o bancă de date în domeniul faptelor de corupție și al criminalității organizate.

(8) Structura, precum și statele de personal și de funcții ale Secției de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, ale serviciilor și birourilor teritoriale specializate, se vor stabili în condițiile Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

Articolul 29

(1) Pentru judecarea infracțiunilor de corupție și a infracțiunilor asimilate acestora, prevăzute în prezenta lege, pot fi constituite complete specializate, potrivit [art. 15 din Legea nr. 92/1992](#) pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Judecătorii care compun aceste complete specializate, procurorii care funcționează în cadrul Secției de combatere a corupției și criminalității organizate din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, al serviciilor și birourilor teritoriale specializate, precum și persoanele prevăzute la art. 28 alin. (4), (5) și (6) vor primi, pe lângă celelalte drepturi bănești, un spor de 30% din salariul de baza.

Secțiunea a 3-a

Dispoziții comune

Articolul 30

Hotărârea judecătorească definitivă de condamnare sau de achitare se poate publica în ziarele centrale sau, după caz, locale, menționate în hotărâre.

Articolul 31

Prevederile prezentei legi se completează, în ceea ce privește urmărirea și judecata, cu dispozițiile Codului de procedura penală.

Capitolul 5

Dispoziții finale

Articolul 32

În cazul actelor juridice încheiate cu încălcarea prevederilor prezentei legi sunt aplicabile dispozițiile art. 14-22 din Codul de procedură penală.

Articolul 33

Orice prevedere contrară prezentei legi se abroga.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 aprilie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI

DEPUTAȚILOR

ION DIACONESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ULM NICOLAE SPINEANU
